

Az Isteni tudás -miként a Nap-
Keleten kél és Nyugaton lehanyatlík.

Gyöngy és gyémánt

Pusztán él a béke, házak között zsong a nép. Lelki ember ki-ki szökken, tekintete égre néz. Túl a lápon, künn a végen rég lemondott Mester él, kutató fi környékezi: - Tudását hogy vehetné?

Alázatos ifjú lélek tanítóját kérdezi: - Disznók közé -mond Mesterem- gyöngyöt ember vetheti?

-Vedd csak sorra mi az igaz; gyöngy, fagyöngy, vagy gyémánt-e? Utóbb járjon elméd azon mit vetsz disznók elébe.

-Van gyöngy ami csillog ragyog, sorfonata pompaszép, értéke van színleg annak, messze vele ne menjél!

-Van gyöngy amit igaznak vélsz, úgy is hívnak mégis ál, hogy is lesz ő gondold végig kagyló közé szutyok száll. Se le nyelni, se emészteni szegény kagyló nem képes, így hát fedi lassan szépen, gyöngyöt épít testében. Kívülről igaznak híjják, bévül tudjuk nem való, mégis aki nyakba teszi páváskodik mint a hó. Fénylik egyre, sokra tartják szutykot fedő gyöngyházfényt, elég is az annak aki nem méri föl értékét.

-Ám a gyémánt merő Nap-fény, legfőbb tudás szénben él, heglánc súlya sűrítette, mindent vágó tömeggé.

-Most nézzük meg disznó előtt melyik milyen sorsra jut, akkor tudod megérteni mi mit takar, mi mit tud.

-Csecse-becse fagyöngyfűzért disznók eszik trágya az, igazgyöngyöt széttapossák fényevesztett szutyokmag. Ám a gyémánt bárhol is van, disznók előtt, föld alatt, taposhatják befödhetik sziklaszilárdnak marad. Ne aggódj hát disznók felől, kárt csak abban tehetnek, ami múló, gyöngye szutyok, nem bír örök értékkel. Gyémántot ha hányják vetik, ütök vágják egyre megy, egyre ragyog, jobban csillan Nap Urunknak elméje.

-Ami égi, ami biztos, lehet fedni is akár, ha fölbukkan, ha míveled szerte foszlik félhomály.

Borzák Balarám Béla